

De vorba rea și veninoasă
Care astăzi mi-a rostitu.

Dar ah! privescu cu intristare,
Cât de rău m'am înșalatu,
Acuma vedu că-i vântul care
Cu perdeoa s'a jucatu!

N. Schelliti.

ȚIGANII CĂLĂTORI.

(Sonetu, după Ch. Baudelaire).

Ceata cea nesdrăvană, cu ochii plini de pară,
A plecatu eri, purtându-și copii săi pe spete,
Sau oferindu, la foamea ș'a lor nestinsă sete,
A țigiei spânzurându fără sfârșitu comoară.

Barbații, cu mantale bortite, 'ncet pogoară
Lângă căruți, in care stau dancierii cu lungi plete.
In ochii de doru umezi a brunetelor fete
S'aprinde, ca nisce fulgeri, scânteii care omoară.

Din fundul bortei sale, unu grieru ei privesce
Și cântecu-i varaticu voios elu indoesce;
Cybela, ce-i protege, verdeața-i și-a măritu;

Ea face flori, isvoare sub pașii lor să nască:
Pe călători, in treacētu, mai mult să veselească,
Ei care inainte au drumul nesfârșitu.

V. Pogor.

DON JUAN IN INFERNE

(Tradusu din Ch. Baudelaire.)

Când Don Juan plecâ spre unda din Inferne,
Când elu plăti obolul de *Charo* reclamatu,
Unu cerșatoru puternicu, mărețu ca *Antistene*
Cu brațul resbunărei lopat'au apucatu.

Cu sinul golu și vestedu, cu rochii despicate
Femei își frângeau mânele sub cerul neguros;
Ca turma cea de victime spre moarte insemnate,
Urmându, trăgeau cu dênsele unu strigātu durerosu.

Zimbindu, *Sganarelle* cere leafa-i să se plătească!
Ear *Don Luis* arată, cu'n degetu tremurându,
La morții, cei pe maluri meniți să rătăcească,
Pe fiul ce de dênsul a risu, batjocorindu.

Elvira, castă, slabă, sub doliu stă 'n uimire
Lângă barbatul perfidu pe care l'a iubit:
Pare că-i cere încă o ultimă zimbire
Dulce, ca jurământul pe care l'a primitu.

Sub arme, unu omu de peatră mărețu s'înțepinesce
Stă inapoi la cărmă, tăindu valul obscuru;
Dar răzematu pe spadă la unde elu privesce
Și nu vra să zărească nimica d' împrejuru.

ROMANȚĂ *).

April, dragă, a sositu,
Soarele a 'ntineritu,

*) Estrasă din *Passant*, comedie in 1 act, de Fr. Copée.

Șoptescu cuiburi între ele.
Aeru dulce! Ceru ușoru!
Cadu, ca neoa, 'ncețișoru,
Penele de turturele.

Ca sa șii al tēu cuvēntu,
Sboară ca fluturi 'n vēntu,
Sboară după rândunele.
Scii bine că te-așteptu ași,
In pădure, lângă iazu,
Unde se adăpu gazele.

V. Pogor.

CORESPONDENȚĂ.

D-lui R. G. Ploesci. Ne pare rău... poate alte
produceri viitoare.

D-lui Y. Z. Pre bine. Se va publica cât mai
curēndu.

D-lui George I. V. de O. stud. fil. in X. Euterpa
jocându-se!

Me duceam odinioară
L a z e r a dulce pipină
Și voeam să-i oferescu
O frumoasă Amoriță... etc.

Fiica lui Zeus și a Mnemosynei, chiar *jucându-se* un
poate face asemenea versuri.

D-lui I. S. in Baia de Crișu. Nu admitemu.

Onor. Red. a jurnalului „Țara“ este rugată să
binevoească a însemna că articolul „Mici Escursiuni“
ce tipărește în foiletonul său e reprodușu
după Convorbiri. *Red.*

SCARLATU CAPȘA.

Telegraful ne-a adușu dureroasa scire că
la 14/26 Martie Scarlat Capșă a muritu
in orașul Pisa. După o juneță pre tur-
burată pentru inima sa nobilă și sim-
țitoare, care a și fostu cauza sguuirii
sănătății sale, elu avu fericirea de a se
insoți cu ăntēia sa inclinațiune. Din
nenorocire indată după căsătoria sa, o
suferință de peptu de mult ascunsă, se
declară cu violență și-lu sili a merge in
Italia, de unde apoi nu s'a mai intorsu.
Elu a muritu la virsta de 32 de ani.

Cetitorii Convorbirilor ilu cunoscū din
mai multe scrieri poetice și de prosă, pu-
blicate pe la inceputul aparițiunei foaiei
noastre. Altele, scrise in mai fragedă
tinereță, între care o tragedie istorică
in cinci acte „Alecsandru Lăpușneanu“
nu au fostu niciodată publicate. Mortea
l'a culesu inaintea vremei, răpindu-ne nu
numai unu colaboratoru cu talentu, dar
și unu amicu sinceru și iubit.

Iacob Negruzzi.

A N U N C I U.

Tipărindu-se in Anul III al „Convorbirilor Literare“ unu nu-
mēru mult mai insemnatu de esemplare decât in anii precedenți, se
anunță că aceste se găsescu ăncă de vëndare la Librăria „Juni-
mea“ in Iași.